

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

6.Bf.159/2023/8.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2023. szeptember 29. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2023. április 1. napján kihirdetett 28.B.486/2022/22. számú ítéletét Terhelt4 IV. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlott tekintetében megváltoztatja.

Terhelt4 IV. rendű vádlottal szemben kiszabott 2 (kettő) év felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének tartamát 5 (öt) évre, a kiszabott pénzbüntetés napi tétel számát 200 (kettőszáz) napi tételre, egy napi tétel összegét 2.000 (kettőezer) forintra súlyosítja.

Terhelt5 V. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 2 (kettő) év börtönbüntetésre, felfüggesztése próbaidejének tartamát 5 (öt) évre, a kiszabott pénzbüntetést 200 (kettőszáz) napi tétel, napi tételenként 5.000 (ötezer) forintra súlyosítja.

Terhelt5 V. rendű vádlottal szemben – helyesen – 629.900 (hatszázhuszonkilencezer-kilencszáz) forint erejéig rendel el vagyonekmozgást.

Az Terhelt4 IV. rendű vádlottal szemben így kiszabott 400.000 (négy százezer) forint, míg Terhelt5 V. rendű vádlottal szemben így kiszabott 1.000.000 (egy millió) forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni, ebben az esetben egy napi tétel helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt4 IV. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a – helyesen - 2023. április 11. napján megtartott előkészítő ülésen kihirdetett 28.B.486/2022/22. számú ítéletével Terhelt4 IV. rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1) és (2) bekezdés] és bűnsegédként elkövetett hivatali visszaélés büntetében [Btk. 305. § c) pont], míg Terhelt5 V. rendű vádlottat hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1) és (2) bekezdés] és bűnsegédként elkövetett hivatali visszaélés büntetében [Btk. 305. § c) pont] mondta ki bűnösnek. Ezért – halmazati büntetésül – Terhelt4 IV. rendű vádlottat 2 év, végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 150 napi tétel, napi tételenként 1.000.- forint, összesen 150.000.- forint pénzbüntetésre, míg Terhelt5 V. rendű vádlottat 1 év, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 100 napi tétel, napi tételenként 4.000.- forint, összesen 400.000.- forint pénzbüntetésre ítélte. Terhelt5 V.r. vádlottal szemben 629.000.- forint erejéig vagyonekobjást rendelt el. Megállapította, hogy a végrehajtás utólagos elrendelése esetén a vádlottak a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. Terhelt4 IV. rendű vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtásának esetére annak tartamába az általa előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére mindkét vádlott vonatkozásában rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról is.

[2] Az ügyész a kihirdetett ítélettel szemben fellebbezést jelentett be mindkét vádlott terhére súlyosításért, míg a vádlottak és védőik az ügydöntő határozatot tudomásul vették.

[3] A Központi Nyomozó Főügyészség a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy álláspontja szerint a bíróság ítélete mindkét vádlott vonatkozásában eltúlzottan enyhe, nem igazodik sem az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához, sem azok halmazati jellegéhez és a feltárt büntetéskiszabási körülményekhez, így nem alkalmas sem a generális, sem a speciális prevenciók megvalósítására.

[4] Utalt arra, hogy a két vádlott ugyanazokat a bűncselekményeket követte el és bár jelentősen eltérnek azok az enyhítő és súlyosító körülmények, amelyeket a bíróságnak a büntetés kiszabása körében az egyes vádlottak esetében értékelnie kellett, azok összességükben, egymást lényegileg kiegyenlítve mégis a vádiratban a beismerés esetére rögzített mértékű büntetések kiszabását indokolják. Hivatkozott arra, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott esetében valóban súlyosító körülmény a büntetett előélet és a más büntető eljárás hatálya alatti elkövetés, a cselekményeket azonban bűnsegédként követte el és a személyi körülményei körében feltárt, enyhítő körülményként értékelhető tényeken túl esetében nyomatékos enyhítő körülmény a beismerés, mivel arra a nyomozás vele szembeni megindulását követően rövid idővel került sor, az tényfeltárázó jellegű volt és nagymértékben hozzájárult további elkövetők büntetőeljárás alá vonásához és a nyomozás időszerű

befejezéséhez. Álláspontja szerint Terhelt5 V. rendű vádlott esetében a terhére kell értékelni, hogy bár nem hivatalos személyként követte el a bűncselekményeket, de polgármesterként a törvények fokozott tiszteletben tartására és az általa képviselt város érdekeinek fokozott védelmére köteles, mégis ezzel ellentétesen cselekedett. Meglátása szerint a bíróság tévesen vette figyelembe Terhelt5 V. rendű vádlott esetében Terhelt4 IV. rendű vádlottal egyező súllyal enyhítő körülményként a bűnsegédi elkövetést, mivel Terhelt5 V. rendű vádlott esetében ez csak az enyhébb tárgyi súlyú hivatali visszaélés büntette vonatkozásában igaz, míg a két bűncselekmény közül súlyosabban minősülő hivatali vesztegetés büntetettét az V. rendű vádlott tettesként követte el.

[5] Mindezen körülmények együttes értékelése alapján az azonos bűncselekményeket elkövető vádlottak esetében a belső arányosságot szem előtt tartva is indokolt az ügyészi indítványban szereplővel egyező tartamú szabadságvesztés kiszabása, amelyre azonban csak Terhelt4 IV. r. vádlott esetében került szinte maradéktalanul sor, Terhelt5 V. r. vádlottal szemben azonban a bíróság eltúlzottan enyhe büntetést szabott ki, ezért esetében a szabadságvesztés tartamának felemelése indokolt. Az ügyészi álláspont szerint mindkét vádlott esetében eltúlzottan rövid a végrehajtás felfüggesztésének próbaideje. Utalt arra, hogy a bíróság Terhelt4 IV. r. vádlott esetében a próbaidő tartamát annak ellenére is az indítványozott 5 évnél rövidebb időben határozta meg, hogy maga is kiemelte a súlyosító körülmények közül, hogy a vádlottat az ellene folyamatban lévő két büntetőeljárás sem tartotta vissza a súlyosabb bűncselekmények elkövetésétől. Ez a körülmény, valamint a büntetett előélet hosszabb próbaidő alkalmazását tenné indokolttá, mint ahogyan a Terhelt5 V. r. vádlott vonatkozásában feltárt büntetéskiszabási körülmények is. Az ügyészség sérelmezte azt is, hogy a bíróság a vádlottakkal szemben az indítványozottnál alacsonyabb napi tételszámokat határozott meg a pénzbüntetés kiszabásakor, amellyel kapcsolatos elsőbírői indokolást is kifogásolta. A napi tételszámok felemelését indítványozta mindkét vádlott tekintetében.

[6] Végezetül utalt arra is, hogy az ítélet kihirdetésekor, szóban a bíróság a vagyoneklobzás összegét a tényállásnak és az ügyészi indítványnak is megfelelően 629.900.-forintban határozta meg, így az írásbeli ítéletben nyilvánvaló elírás folytán szerepel 629.000.-forint, amelynek kijavítására tett indítványt.

[7] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.323/2023/5. számú átiratában az ügyészi fellebbezést – helyes indokainál fogva – fenntartotta. Utalt arra, hogy a fellebbezés alapján az ügyben korlátozott terjedelmű felülbírálatnak van helye. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megtartásával egyesbíróként, a bizonyítási eljárás megkezdését megelőzően 2023. április 1. napján előkészítő ülést tartott, amelyen a büntetőügy 6 vádlottja közül a – helyesen – IV. és V. rendű vádlottak a bűnösségüket a vádirati tényállással egyezően elismerték, részletes vallomást nem tettek, csak a személyi körülmények körében feltett kérdésekre válaszoltak, egyben lemondtak a tárgyaláshoz való jogukról. A törvényszék a 22-I. és 22-II. sorszámú végzéseivel a beismerő nyilatkozatukat elfogadta. A felvett jegyzőkönyvből az tűnik ki, hogy a törvényszék az eljárási törvény rendelkezéseit figyelembe véve járt el. Az ítélet szóbeli indoklásából megállapítható, hogy a tényállást a vádlottak beismerő nyilatkozatára, annak elfogadására alapította, amit az eljárás iratai mindenben alátámasztottak. Az indokolás körében a törvényszék élt a Be. 562. § (2) és

(4) bekezdésében biztosított törvényi lehetőségekkel. A megállapított tényállás alapján a cselekmények jogi minősítése törvényes.

[8] Álláspontja szerint azonban tévedett a törvényszék a büntetések kiszabásakor, amikor Terhelt⁴ –az ügyészségi átiratban nyilvánvalóan elírás folytán tévesen szereplő, helyesen - IV. rendű vádlottal szemben 1 évvel enyhébb próbaidőt és kevesebb, mint fele pénzbüntetést, míg Terhelt⁵ - az ügyészségi átiratban nyilvánvalóan elírás folytán tévesen szereplő, helyesen – V. rendű vádlottal szemben fele olyan mértékű szabadságvesztést és kevesebb, mint fele próbaidőt, továbbá 1/5 rész pénzbüntetést szabott ki, mint amit a vádiratban a főügyészség a teljes körű beismerés esetére indítványozott. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket megfelelően vette számba, azonban azokat nem a tényleges súlyuk szerint értékelte, melynek eredményeként a szabadságvesztések tartamát, a felfüggesztés próbaidejét valamint a pénzbüntetések napi tétel számát indokolatlanul méltányosan állapította meg. A fellebbviteli főügyészségi álláspont szerint azok nem igazodnak az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához, halmazati jellegéhez és a bűnösségi körülményekhez sem, ezáltal nem szolgálják megfelelően a büntetési célokat, a súlyosításuk szükséges.

[9] Kifogásolta, hogy kötelezettsége ellenére a törvényszék nem vizsgálta, így adós maradt annak megindokolásával, hogy a vádlottak miért nem érdemesek az előzetes mentesítésre. Az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV. 17.) AB határozata szerint a Btk. 102. § (1) bekezdésével kapcsolatos – az alaptörvénynek a tisztességes eljáráshoz való jog garanciájáról szóló XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó – alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes mentesítés lehetőségét és arról az ítéletben számot adjon. Az előzetes mentesítés szubjektív feltétele a vádlottak érdemessége, amely korrupciós jellegű és hivatali bűncselekmények elkövetése esetén szóba sem jöhet. Ezzel látta kiegészítendőnek az ítélet indokolását. Egyebekben az ítélet járulékos rendelkezéseit törvényesnek tartotta.

[10] Mindezek alapján azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 28.B.486/2022/22. számú ítéletét – az indokolás fentiek szerinti kiegészítésével – a büntetés kiszabása körében a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy a – helyesen – IV. és V. rendű vádlottakkal szemben a vádiratban a váddal egyező beismerés esetére megajánlott mértékig emelje fel a szabadságvesztések és a próbaidők tartamát, valamint a pénzbüntetések napi tétel számát. Egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[11] A IV. r. vádlott meghatalmazott védője a másodfokú ügyészi átiratra tett észrevételében jelezte, hogy a felülbírálat lehetősége nem az átiratban többször tévesen megjelölt III. r. és IV. r., hanem a IV. r. és V. r. vádlottak esetében áll fenn. Felhívta a figyelmet arra is, hogy az ügyészség által hivatkozottakkal ellentétben védencével szemben nem kettő, hanem csak egy büntető eljárás volt folyamatban az újabb bűncselekmények elkövetésekor, amely bár súlyosító körülmény, de nyomatéka kisebb. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletében kellő indokát adta annak, hogy miért tért el az ügyészség mértékes

indítványától, az általa kiszabott büntetés megalapozott. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyását, valamint azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a másodfokú elbírálásra nyilvános ülést tűzzön ki.

[12] A IV.r. vádlott védőjének indítványára tartott másodfokú nyilvános ülésen az ügyész a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakat és a fellebbezést a IV.r. védő észrevételére tekintettel azzal tartotta fenn, hogy abban elírás folytán tévesen szerepel a vádlottak rendbeliségének szám szerinti megjelölése, Terhelt4 – helyesen – IV.r., míg Terhelt5 – helyesen – V.r. vádlott, továbbá a IV.r. vádlottal szemben a terhére rótt bűncselekmény elkövetésekor nem kettő, hanem egy büntetőeljárás volt folyamatban.

[13] A IV.r. vádlott védője a nyilvános ülésen kifejtette, hogy álláspontja szerint a törvényszék a büntetés kiszabása körében logikus indokát adta annak, hogy miért tért el az ügyészi mértékes indítványtól a vádlottak javára. Kiemelte, hogy a IV.r. vádlott mindvégig együttműködött a hatósággal, a bűnösségét a vád szerint beismerte, egészségi állapota megromlott, emellett unokája betegsége miatt az ő jelentős támogatására szorul. További nyomatékos enyhítő körülményként kérte értékelni a cselekmények elkövetése óta bekövetkezett időmúlást. Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[14] Az V.r. vádlott védője a nyilvános ülésen előterjesztett észrevételében hangsúlyozta, hogy a joghátrány alkalmazásakor mindenképpen figyelemmel kell lenni az ítélet belső arányosságának igényére, és hangsúlyozta, hogy az V.r. vádlott mintegy kész tények elé lett állítva, ő csupán a IV.r. vádlott közreműködésével kommunikált az I.r. vádlottal. Kiemelte, hogy a IV.r. vádlott nem polgármesterként, hanem az alapítvány vezetőjeként követte el a terhére rótt bűncselekményt. Álláspontja szerint mind a szabadságvesztés, mind pedig a felfüggesztés próbaidejének tartama gondos mérlegelés alapján került meghatározásra, így azok súlyosítása nem indokolt, ezért az ítélet helybenhagyását kérte.

[15] A bejelentett ügyészi fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozottan bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. A felülbírálat ezért kizárólag a vádlottakkal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezést, valamint a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a bűncselekmény jogi minősítését érinti. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[16] A fellebbviteli bíróság azonban a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy a törvényszék nem vétett-e a Be. 607. § (1) bekezdésében, a

Be. 608. § (1) bekezdés vagy a Be. 609. § (1) bekezdésében írt, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

[17] A Fővárosi Ítéltábla a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat jórészt betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését. Szabályt sértett a törvényszék, amikor a bíróságok egységes iratkezelési szabályzatáról szóló 17/2014. (XII.23.) OBH utasítás 27/A. § (13) bekezdésében írtak ellenére az ítéletének, mint ügydöntő határozatnak a bekezdéseit nem látta el sorszámmal. Ez azonban a határozat érdemi felülbírálatának nem volt akadálya és az ítélet hatályon kívül helyezését nem eredményezhette. Utal arra is a másodfokú bíróság, hogy az ítélet bevezető részében tévesen került feltüntetésre az ítélet meghozatalának napja, az a vonatkozó jegyzőkönyv tanúsága szerint 2023. április 11. napja volt, ahogyan az elsőfokú határozat végén is helyesen szerepel.

[18] Törvényesen járt el a perbíróság, amikor az ügyben előkészítő ülést tűzött ki, eljárása során betartotta a Be. LXXVI. fejezetében rögzített perrendi szabályokat. Helyesen járt el, amikor a 2023. április 11. napján tartott előkészítő ülésen végzésével a Be. 504. § (3) bekezdés alapján a IV.r. és V.r. vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadta, mivel a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának a törvényi feltételei fennálltak. A jegyzőkönyvből kitűnően a vádlottak a mindenre kiterjedő törvényi figyelmeztetésüket követően a nyilatkozatuk természetét és elfogadásának következményeit megértették, beszámítási képességük és a beismerésük önkéntessége iránt ésszerű kétely nem mutatkozott, a vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozata egyértelmű volt és azt az eljárás ügyiratai is alátámasztották. A bizonyítékok értékelése a Be. 562. § (4) bekezdésében foglaltak alapján nem került rögzítésre az ítéletben.

[19] Az elsőfokú bíróság a vádirati tényállással egyezően az ítélet 4. oldal utolsó előtti bekezdésétől a 8.oldal harmadik bekezdéséig mindkét vádlott vonatkozásában terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. Az elsőfokú bíróság a váddal egyezően törvényesen minősítette a vádlottak korrupciós, illetve hivatali bűncselekményeit. Terhelt4 IV.r. vádlott a III/B. tényállási pontban írt cselekményével a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként elkövetett hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntettét, a III/A. tényállási pontban írt cselekményével a Btk. 305. § c) pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett hivatali visszaélés büntettét, míg Terhelt5 vádlott a III/B. tényállási pontban írt cselekményével a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntettét, a III/A. tényállási pontban írt cselekményével a Btk. 305. § c) pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett hivatali visszaélés büntettét követte el.

[20] A büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezés mindkét vádlott tekintetében alapos.

[21] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket helytállóan vette számba. Így törvényesen értékelte Terhelt4 IV.r. vádlott javára enyhítő körülményként a beismerő vallomást, a bűnsegédi elkövetést, az egészségi állapotát, valamint azt, hogy beteg unokáját ápolja, míg Terhelt5 V.r. vádlott vonatkozásában a beismerő vallomáson túlmenően a bűnsegédi minőséget (ami azonban csak a hivatali bűncselekmény vonatkozásában állapítható meg), illetve, hogy kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik. Nem tévedett akkor sem, amikor nem értékelte az V.r. vádlott javára a büntetlen előéletet arra tekintettel, hogy polgármesterként tevékenykedő személy esetében a büntetőjogilag kifogástalan múlt nem irreális társadalmi elvárás. Emellett megalapozottan értékelte a IV.r. vádlott terhére a büntetett előéletét, azt, hogy egy (az ítélet 4.oldalán 2. pont alatt jelölt elítélést eredményező) büntetőeljárás hatálya alatt állt a jelen ügyben elbírált cselekmények elkövetésekor, és indokoltan vette számba mindkét vádlott terhére súlyosító körülményként a korrupciós bűncselekmények elszaporodottságát.

[22] Ezen túlmenően azonban osztotta a másodfokú bíróság az ügyészség kifejtett azon álláspontját, miszerint a törvényszék a felsorolt büntetés kiszabási körülményeket nem a súlyuknak megfelelően értékelte, amikor az V.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát, és mindkét vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtás felfüggesztés próbaidejét, valamint a pénzbüntetések napi tétel számát, és egy napi tétel összegét rendkívül alacsony mértékben, indokolatlanul méltányosan állapította meg, amely büntetések nem igazodnak a vádlottak terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyához és a bűnösségi körülményekhez, azok nyomatékához, ebből következően nem szolgálják megfelelően a Btk. 79. §-ban meghatározott büntetési célokat.

[23] Az ítéltábla határozott álláspontja, hogy bár kétségtelen, hogy az V.r. vádlott nem helységi polgármestereként, tehát nem hivatalos személyként, hanem egy, a városért tevékenykedő alapítvány vezetőjeként követte el a terhére rótt bűncselekményeket, azonban nem csupán polgármesterként, hanem e tisztség betöltésénél fogva is kötelessége lett volna az egyébként általa vezetett város érdekében eljárni, a város lakosságának jólétét, a sportélet fejlesztését szolgáló támogatást a legnagyobb gondossággal és lelkiismeretességgel kezelni. A másodfokú bíróság álláspontja szerint továbbá nem hagyható figyelmen kívül az a tény sem, hogy Terhelt5 V.r. vádlott csupán a csekélyebb tárgyi súlyú bűncselekményt, a hivatali visszaélés büntetettét követte el bűnsegédként, a terhére rótt másik, súlyosabban minősülő korrupciós bűncselekményt tettesként követte el, így a bűnsegédi cselekvőségnek kisebb a nyomatéka, mint a IV.r. vádlott esetében. Mindezekre tekintettel a IV.r. és V.r. vádlottakkal szemben alkalmazott jogkövetkezmények az ítélet belső arányosságához sem igazodnak megfelelően, elsődlegesen az V.r. vádlott esetében feltárt súlyosító körülmények nyomatékára tekintettel.

[24] Fentiek alapján – szem előtt tartva az ügyészség vádiratban előterjesztett, a beismerő nyilatkozat és a tárgyaláshoz való jogról való lemondás esetére tett indítványban írt büntetési mértéket is – az ítéltábla Terhelt5 V.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 évre, Terhelt4 IV.r. és Terhelt5 V.r. vádlott esetében a próbaidő tartamát egyaránt 5 évben, a IV.r. és V.r. vádlott esetében a pénzbüntetés napi tételszámát – a cselekményük tárgyi súlyához igazodóan – 200 napi tételben, míg egy napi tétel összegét – a feltárt vagyoni és jövedelmi viszonyaikra tekintettel – a IV.r. vádlott esetében 2.000,-, míg az

V.r. vádlott esetében 5.000,- forintra súlyosította, mivel így lehetett korrigálni azt a belső aránytalanságot, ami abból következett, hogy az elsőfokú bíróság a nagyobb tárgyi súlyú bűncselekményt elkövető V.r. vádlottal szemben kisebb napi tétel számú pénzbüntetést szabott ki, mint az ugyanazon bűncselekményt bűnsegédként elkövető IV.r. vádlottal szemben. A másodfokú bíróság az így kiszabott összegű pénzbüntetés meg nem fizetése esetére a Btk. 51. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a pénzbüntetés, vagy meg nem fizetett részének szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[25] Egyetértett a másodfokú bíróság az ügyességgel atekintetben is, hogy a törvényszék – helytelenül – elmulasztotta vizsgálni, hogy a vádlottak előzetes mentesítésben részesíthetők-e annak ellenére, hogy az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV.17.) AB határozata szerint a Btk. 102. § (1) bekezdésével kapcsolatos, az alaptörvénynek a tisztességes eljáráshoz való jog garanciájáról szóló XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból köteles vizsgálni az előzetes mentesítésben részesítés lehetőségét, és e vizsgálatáról, a döntése indokairól az ítéletben számot kell adnia.

[26] A Btk. 102. § (1) bekezdése szerint a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság az ügydöntő határozatban előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha arra érdemes. Az érdemesség megállapításának szempontjait a bírói gyakorlat alakította ki. A bíróság által a büntetés kiszabása körében már értékelt, és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésének alátámasztó körülmények az érdemességet is megalapozhatják (BJD 8779.) A felfüggesztés feltételeinek fennállása azonban még nem jelenti feltétlenül az érdemesség meglétét, figyelemmel arra, hogy ez azt eredményezné, hogy önmagában a felfüggesztett szabadságvesztésre ítélet megalapozná az előzetes mentesítésben részesítést. Az ítélezési gyakorlat szerint az érdemesség vizsgálata során jellemzően az elkövető személyiségét, életvitelét, a bűncselekmény jellegét az elkövetés körülményeit és indítékát összevetve kell állást foglalni. Az ítéltábla fentiekre figyelemmel jelen esetben úgy ítélte meg, hogy a korrupciós és hivatali bűncselekményt is elkövető, büntetett előéletű, a cselekmény elkövetésekor büntetőeljárás hatálya alatt állt IV.r. vádlott, illetve az ugyanilyen bűncselekmények elkövetése miatt elmarasztalt, egyebekben a vádbeli időben kiemelt közfeladatot ellátó, polgármesterként funkcionáló V.r. vádlott esetében az előzetes mentesítés szubjektív feltétele, vagyis az érdemesség kérdése fel sem merülhet.

[27] A fellebviteli bíróság továbbá az elsőfokú bíróság által rögzített és irányadó tényállás alapján helyesbítette a Terhelt5 V.r. vádlottal szemben elrendelt vagyonek Kobzás összegét, mely az ítélet rendelkező részében nyilvánvalóan elírás folytán tévesen került 629.000,- forintban megjelölésre, az helyesen 629.900,- forint.

[28] A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit – helyes indokainál fogva – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2023. szeptember 29.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette s.k.

Dr. Mészáros László s.k.

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 28.B.486/2022/22. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6.Bf.159/2023/8. számú ítéletében írt változtatással Terhelt4 IV. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlott tekintetében 2023. szeptember 29. napján jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés kivételével végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2023. szeptember 29.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

..